Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 145.217 van 31 mei 2005

A. 64.594/XIII-1968

In zake: **PAUWELS** Guy (overleden),

Geding hervat door:

1. **DESIR** Jeannine,
2. **PAUWELS** André,
3. **PAUWELS** René,

die alle drie woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Martin DENYS, advocaat,
Grotehertstraat 12
1000 Brussel,

tegen:

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
vertegenwoordigd door zijn Regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. André MOYAERTS, advocaat,
Guldenvlieslaan 7/9
1000 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, XIIIe KAMER,

Gezien het op 19 juli 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Guy PAUWELS de nietigverklaring vordert van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 23 maart 1995, waarbij het beroep wordt verworpen dat hij heeft ingesteld tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant d.d. 11 oktober 1994, waarbij hem een vergunning wordt geweigerd om een goed gelegen op de hoek van de Stallestraat en de Rittwegerstraat te Ukkel in twee kavels te verdelen;

Gezien het uittreksel uit het register van de burgerlijke stand van de gemeente Vorst, waaruit blijkt dat Guy PAUWELS op 27 januari 2000 aldaar overleden is;

Gezien het verzoekschrift tot hervatting van het geding, ingediend op 19 januari 2001 door Jeannine DESIR, André PAUWELS en René PAUWELS, in hun hoedanigheid van wettelijke erfgenamen van wijlen Guy PAUWELS;

Gelet op arrest nr. 134.175 van 30 juli 2004 waarbij de debatten heropend worden en waarbij de verwerende partij een termijn van dertig dagen wordt toegekend vanaf de kennisgeving van het genoemde arrest, om een laatste memorie in te dienen:

Gelet op de kennisgeving van het arrest aan de partijen;

Gezien de brief van 24 augustus 2004 van de verwerende partij, die geldt als laatste memorie;

Gelet op de beschikking van 18 maart 2005, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 14 april 2005;

Gehoord het verslag van Mevr. GUFFENS, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. L. DE CONINCK, loco Mr. A. MOYAERTS, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HOUYET, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

1. Guy PAUWELS was eigenaar van een goed gelegen te Ukkel, Stallestraat nr. 40 en Rittwegerstraat, kadastraal bekend, sectie A, nrs. 112n, 113c, 121m2, 112m, 112k, 112r, 122v, 112p en 112f. Het gaat om een stuk grond met een oppervlakte van 8841 m², dat onder meer gebouwen omvat gelegen op de hoek van

de Rittwegerstraat en de Stallestraat (een woning, twee bergplaatsen en een garage), een kleine vijver dicht bij het huis, een grote vijver in het midden en heel wat bomen. Het loopt door via een strook tot op het binnenterrein van het huizenblok.

Het goed ligt volgens het gewestplan van de Brusselse agglomeratie in een woongebied en in een gebied van culturele, historische en/of esthetische waarde (GCHEW). Bovendien was, op het tijdstip waarop de bestreden handeling is uitgevaardigd, een bijzonder plan van aanleg (BPA) met de naam BPA nr. 52-"Globe-Stalle" in de fase van opmaak.

2. Op 23 april 1991 dient Guy PAUWELS bij de gemeente Ukkel een aanvraag in om een vergunning om het stuk grond in twee kavels op te splitsen.

De eerste kavel, met een oppervlakte van 2214 m², omvat de gebouwen, de aangrenzende tuin, de kleine vijver, een klein deel van de centraal gelegen vijver. Krachtens de stedenbouwkundige voorschriften is verkaveling hier uitgesloten.

De tweede kavel, met een oppervlakte van 6627 m², is bestemd voor de bouw van een appartementsgebouw met vier verdiepingen en 19 woningen. Hij omvat onder meer het grootste deel van de centraal gelegen vijver, en de strook grond op het binnenterrein van het huizenblok.

Het gebouw dat op de tweede kavel zou komen, zou in een halve cirkel rondom de centraal gelegen vijver worden opgetrokken en doorlopen tot op het binnenterrein van het huizenblok. Langs het gebouw zou een binnenweg lopen, naast de vijver en vervolgens achter de tuinen van de huizen die in de Rittwegerstraat liggen.

3. Er is een openbaar onderzoek gehouden van 2 tot 16 september 1991.

4. Op 15 oktober 1991 zendt het college van burgemeester en schepenen de aanvraag over aan de gemachtigde ambtenaar, en geeft daarbij een ongunstig advies.

5. De overlegcommissie, die bijeengekomen is op 27 november 1991, brengt een ongunstig advies uit. Volgens haar "brengt de aanvraag de goede plaatselijke aanleg in het gedrang:

- door de te smalle achteruitbouwstrook ten opzichte van de aangrenzende percelen;
- door de buitensporige omvang;
- doordat afbreuk wordt gedaan aan het binnenterrein van het huizenblok;
- door de afwezigheid van waarborgen inzake de eerbiediging van het GCHEW;
- door het vellen van bomen op het binnenterrein van het huizenblok;
- doordat ze niet overeenstemt met het voorontwerp van BPA nr. 52".

6. Op 30 april 1992 brengt de gemachtigde ambtenaar een ongunstig advies uit over de aanvraag.

7. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ukkel weigert bijgevolg de verkavelingsvergunning op 12 mei 1992.

8. Op 22 mei 1992 tekent Guy PAUWELS tegen die beslissing beroep aan bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant, die dit beroep op 11 oktober 1994 verwerpt.

9. Op 7 november 1994 tekent Guy PAUWELS tegen de voornoemde beslissing van de bestendige deputatie beroep aan bij de Brusselse Hoofdstedelijke Regering.

10. Op 23 maart 1995 verwerpt de Regering dit beroep. Die beslissing, die de handeling vormt die bij dit beroep wordt bestreden, wordt gemotiveerd als volgt:

" Overwegende dat het goed waarop het verkavelingsontwerp betrekking heeft, in een woongebied en in een gebied van culturele, historische en/of esthetische waarde van het gewestplan van de Brusselse agglomeratie is gelegen;

Overwegende dat de wijziging van de bestaande feitelijke toestand in voormelde gebieden onderworpen is aan bijzondere voorwaarden, gegrond op de noodzakelijkheid van de vrijwaring van de culturele, historische en/of esthetische eigenschappen ervan, overeenkomstig de geschreven voorschriften met betrekking tot die gebieden, bepaald in het gewestplan van de Brusselse agglomeratie;

Overwegende dat de overheid belast met de ruimtelijke ordening tot taak heeft de culturele, historische en esthetische eigenschappen die in die gebieden bestaan, te vrijwaren zolang geen B.B.P., bouwverordening of beschermingsbesluit de gedetailleerde ordening van de plaats regelt; dat het betrokken goed immers de zogenoemde Clipmolen is, waarvan betekenisvolle overblijfselen bestaan; dat de vijver, de waardevolle bomen die zich op het goed bevinden, een geheel vormen waarvan de esthetische en landschappe1ijke eigenschappen moeten worden gevrijwaard en waarmee rekening dient te worden gehouden indien een deel van het eigendom bebouwd wordt;

Overwegende dat de aanleg van een weg in het goed op 1 m. van de rand van de vijver met een verlenging in het binnenterrein een aantasting zou zijn van de landschappelijke waarde van die vijver en van de fraaiheid van de plaats; dat het oprichten van een gebouw met een continu gebouwde voorgevel van 155,80 m. en een hoogte onder de kroonlijst van 9 tot 11 meter langs die binnenweg de bestaande esthetische eigenschappen in het gedrang zou brengen;

Overwegende bovendien dat alle gronden die in een woongebied van het gewestplan zijn gelegen niet systematisch bouwgronden zijn; dat de topografie van de betrokken plaats, met name de grote vijver, de beplantingen op het terrein, en de ligging als binnenterrein van een groot deel van het goed, tegenstrijdig zijn met de in het project voorziene bouw;

Overwegende tenslotte dat de summiere voorschriften van de aanvraag om verkavelingsvergunning onverenigbaar zijn met de noodzaak om reeds vanaf dit stadium precieze ordeningsregelen te bepalen die rekening zouden houden met de waarde van de plaats en die van toepassing zouden zijn op elke toekomende aanvraag om stedebouwkundige vergunning".

11. De bestreden handeling is bij een brief van 24 mei 1995 ter kennis gebracht;

Overwegende dat Jeannine DESIR, André PAUWELS en René PAUWELS bij een verzoekschrift van 19 januari 2001 het geding van Guy PAUWELS hervatten;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van het gewestplan van de Brusselse agglomeratie, en aan de artikelen 5.1.0. en 6.1.2.3. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen; dat hij aanvoert dat de percelen volgens het gewestplan in een woongebied liggen en ze dus bestemd zijn om te worden bebouwd; dat hij oordeelt dat "de voorschriften inzake de culturele, historische of esthetische waarde, niet tot gevolg kunnen hebben dat het terrein niet meer bebouwd mag worden en het in het onderhavige geval niet duidelijk is in welk opzicht afbreuk zou worden gedaan aan het GCHEW", aangezien de vijver en de bestaande gebouwen behouden zouden worden, terwijl de nieuwe gebouwen opgetrokken zouden worden in dezelfde materialen en eenzelfde esthetisch aanzicht zal worden nagestreefd als dat van de bestaande gebouwen; dat hij in zijn memorie van wederantwoord aanvoert dat uit het onderzoek van de motivering van de bestreden handeling blijkt dat het middel zowel in feite als in rechte gegrond is; dat het hem, wat betreft het motief dat afbreuk zou worden gedaan aan het GCHEW en het feit dat de binnenweg de landschappelijke waarde van de vijver en het esthetisch aspect van de plaats zou aantasten, niet duidelijk is hoe een argument kan worden ontleend aan de landschappelijke waarde van de vijver, terwijl het bestaan daarvan noch in het gewestplan noch in het

gewestelijk ontwikkelingsplan (Gewop) wordt vermeld; dat hij stelt dat de kern van het betoog van de verwerende partij bijgevolg volledig in strijd is met het gewestplan, luidens hetwelk de aanwezigheid van de vijver midden in een GCHEW van generlei betekenis is, en de weigering des te minder begrijpelijk is daar het project voorzag in een harmonieuze integratie van de bestaande vijver; dat hij, wat betreft het motief dat het gebouw afbreuk zou doen aan het esthetisch aspect van de plaats, onderstreept dat in zijn project voorzien is in het gebruik van soortgelijke materialen als die van de woning waarin hij woont en die van de kapel O.L.V. ter Troost (donkergrijze natuurlijke of artificiële leisteen, lichtkleurige bepleisterde baksteen); dat het project volgens hem de goede plaatselijke aanleg kennelijk niet in het gedrang brengt, aangezien gestreefd wordt naar een esthetisch aanzicht, de natuur geëerbiedigd wordt en de bestaande plannen van aanleg in acht genomen worden; dat hij, wat betreft het motief dat alle stukken grond die volgens het gewestplan in een woongebied liggen niet stelselmatig bouwgronden zijn, aanvoert dat de impact op het woongebied miniem is; dat hij ten slotte, met betrekking tot het motief dat de topografie van de plaats, met de grote vijver, de beplanting en het feit dat een groot gedeelte van het goed op het binnenterrein van een huizenblok ligt, aan het bouwproject in de weg staan, aanvoert dat het motief ontleend aan de aanwezigheid van de vijver onwettig is, dat, voorts, de bomen die zouden verdwijnen niet als opmerkelijke bomen beschouwd kunnen worden en het project voorziet in het behoud van de mooiste bomen, en dat de ligging op het binnenterrein van een huizenblok het bovendien mogelijk maakt de bouwwerken op een harmonieuze wijze te integreren, in een perceel met een zeer onregelmatig vorm; dat hij ook van mening is dat hem moeilijk verweten kan worden dat hij op het binnenterrein van een huizenblok treedt, terwijl het ontwerp van bijzonder bestemmingsplan (B.B.P.) nr. 52, waaraan sedert mei 1982 gewerkt wordt, voorziet in bouwwerken, niet alleen op een gedeelte van het stuk grond van verzoeker, maar ook op stukken grond die eigendom zijn van aangelanden, met onteigeningen en slopingen van gebouwen in het verschiet; dat hij tot besluit van oordeel is dat het enige wat tegen het verkavelingsproject wordt ingebracht hierin bestaat dat het afbreuk doet aan het esthetische karakter van de plaats; dat hem niet duidelijk is welke esthetische eigenschappen, behalve de vijver, de weigering van de aangevraagde vergunning wettigen, terwijl volgens laatstgenoemde aanvraag de vijver behouden wordt en voorzien wordt in een harmonieuze plaatsing van de gebouwen rondom die vijver; dat hij erop wijst dat het gaat om een perceel bouwgrond, met een aanzienlijke oppervlakte (88a 50 ca), die volledig omsloten wordt enerzijds door de Stallestraat en aan de drie andere zijden door aaneensluitende bebouwing;

Overwegende dat artikel 5.1.0. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen het volgende bepaalt "woongebieden zijn bestemd voor wonen (...)"; dat artikel 6 van hetzelfde besluit bepaalt dat aangaande woongebieden nadere aanwijzingen kunnen worden gegeven; dat dat het geval is voor de gebieden en plaatsen van culturele, historische en/of esthetische waarde (artikel 6.1.2.3.), waar "de wijziging van de bestaande toestand onderworpen (wordt) aan bijzondere voorwaarden, gegrond op de wenselijkheid van het behoud"; dat voorschrift nr. 7.6.1. van het gewestplan van de Brusselse agglomeratie zijnerzijds bepaalt dat die voorwaarden "worden vastgesteld bij gemeentelijke plannen van aanleg of bij bouwverordeningen of in toepassing van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen. Bij gebreke hiervan en met het oog op het vrijwaren van de culturele, historische en esthetische eigenschappen, vraagt de minister of de staatssecretaris tot wiens bevoegdheid de ruimtelijke ordening en de stedenbouw behoren, of de gemachtigde ambtenaar het advies van de bevoegde overlegcommissie, telkens als hij krachtens de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw uitspraak doet over handelingen en werken, tenzij deze niets wijzigen aan de bestaande bouwafmetingen, noch aan het uiterlijk van de gevels die vanaf de voor het publiek toegankelijke ruimten zichtbaar zijn"; dat het advies van de overlegcommissie is ingewonnen, overeenkomstig artikel 6.1.2.3. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 en voorschrift nr. 7.6.1. van het gewestplan; dat dat advies ongunstig was om soortgelijke redenen als die welke in aanmerking genomen zijn in het bestreden besluit;

Overwegende dat verzoeker door een middel te ontlenen aan schending van de bepalingen betreffende woongebieden en gebieden van culturele, historische en/of esthetische waarde, eigenlijk aanvoert dat hem niet duidelijk is in welk opzicht het project afbreuk zou doen aan de bijzondere eigenschappen van de plaats, die bevestigd zijn doordat deze plaats opgenomen is als "GCHEW"; dat de verwerende partij bij de beoordeling die ze aldus maakt, volgens hem geen rekening houdt met het gewestplan, dat ook slaat op de betrokken percelen in woongebied;

Overwegende dat uit de motivering van de bestreden handeling blijkt dat de steller ervan oog heeft voor de "landschappelijke en esthetische eigenschappen" van het betrokken eigendom, onder meer wegens de aanwezigheid van de grote vijver en van waardevolle bomen, en aan die landschappelijke en esthetische eigenschappen afbreuk gedaan zou worden" door de aanleg van een binnenweg die op 1 meter van de oevers van de vijver loopt en doorloopt tot op het

binnenterrein van het huizenblok", en door "de bouw van een woning waardoor er langs die weg een ononderbroken bouwlijn van 155,80 meter ontstaat met bebouwing waarvan de hoogte onder de daklijst 9 à 11 meter bedraagt"; dat noch het feit dat de grote vijver behouden zou blijven, noch de overwegingen in verband met het materiaal en het "oog voor het esthetische" kunnen aantonen dat de verwerende partij een kennelijke dwaling omtrent de beoordeling heeft begaan in verband met de verenigbaarheid van het project met de bijzondere eigenschappen van de plaats, die op andere gegevens gebaseerd was: voornamelijk de omvang van het gebouw, de plaatsing ervan (en de ligging van de weg die ernaast loopt) naast de vijver en op het binnenterrein van het huizenblok, en de aanwezigheid van waardevolle bomen; dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord, waarin hij de motivering van de bestreden handeling gedetailleerd analyseert, weliswaar zijn kritiek inzonderheid richt op andere zaken dan die welke aangevoerd waren in zijn verzoekschrift: dat met de aanwezigheid van de vijver rekening is gehouden bij de beoordeling van de landschappelijke eigenschappen van de plaats, wat er zal geschieden met de waardevolle bomen, en het feit dat een gedeelte van het gebouw op het binnenterrein van het huizenblok ligt; dat die overwegingen in het verzoekschrift tot nietigverklaring hadden kunnen en moeten staan; dat ze bijgevolg te laat komen; dat bovendien, in tegenstelling tot wat verzoeker lijkt aan te voeren, zeer duidelijk uit de motivering van de bestreden handeling blijkt dat de beoordeling die de verwerende partij maakt inzake de onverenigbaarheid van het omstreden ontwerp met de esthetische, landschappelijke en historische eigenschappen van de plaats, in ieder geval niet betekent dat niet op het terrein kan worden gebouwd; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan schending van de artikelen 45, § 2, en 56 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, en van de artikelen 89 en 116, § 2, van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedebouw (OPS), en van het ministerieel besluit van 6 februari 1971 tot vaststelling van de voorwaarden waaraan een dossier betreffende een verkavelingsaanvraag moet voldoen om als volledig te worden beschouwd; dat hij tegen de bestreden handeling inbrengt dat deze gegrond is op het beknopte karakter van de voorschriften van de verkavelingsaanvraag, waardoor het niet mogelijk zou zijn duidelijke regels van aanleg te bepalen waarbij rekening gehouden wordt met de hoedanigheid van de plaats; dat er in een eerste onderdeel op gewezen wordt dat het dossier als volledig is beschouwd; dat hij in een tweede onderdeel aanvoert dat het de taak is van het bestuur extra voorschriften op te leggen indien het zulks nodig acht (onder meer om

de hoogte van het gebouw, de afmetingen ervan of het aantal appartementen te beperken), of op zijn minst de voorschriften te bepalen die het bestuur toegepast wil zien in GCHEW's wanneer er geen algemene verordeningsbepalingen zijn, op grond onder meer van artikel 1, h, van het voornoemde ministerieel besluit van 6 februari 1971; dat hij in zijn memorie van wederantwoord stelt dat, indien de gemeente oordeelde dat de voorschriften van de aanvraag te beknopt waren, het haar taak was er andere voor te stellen, die nauwkeuriger waren, en deze na overleg met de eigenaar op te leggen, en het haar taak was die aanvullende voorschriften vóór 1 juli 1991 voor te stellen, de datum van de afgifte van de ontvangstmelding waarbij het dossier volledig is verklaard;

Overwegende dat uit de motivering zelf blijkt dat het motief in verband met het beknopte karakter van de voorschriften van de verkavelingsaanvraag overbodig is; dat de steller van de bestreden handeling, vanuit de overweging dat het project, om de redenen die aan bod zijn gekomen met betrekking tot het eerste middel, afbreuk zou doen aan de landschappelijke en esthetische eigenschappen van de plaats, niet anders kon dan de verkavelingsvergunning weigeren; dat het middel niet opgaat;

Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan schending van de artikelen 9 en 12 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, en van de artikelen 17 en 18 van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedebouw, voorzover de bestreden handeling steunt op de ligging van het goed in een gebied van culturele, historische en/of esthetische waarde, terwijl "de bestemming van het goed als GCHEW-gebied geenszins gemotiveerd wordt in het gewestplan en evenmin gepreciseerd wordt welke waarde het goed heeft, zodat die bestemming kennelijk onwettig is"; dat hij in zijn memorie van wederantwoord stelt dat zijn stuk grond in een woongebied ligt, op een plaats met een bijzonder grote woondichtheid, en omgeven is door aaneensluitende woningen, zodat de bestemming van het stuk grond als GCHEW onwettig is en bijgevolg geen rechtsgrond kan vormen voor de bestreden handeling;

Overwegende dat verzoeker zich beroept op de onwettigheid van het gewestplan, voorzover het betrokken goed volgens dat plan in een gebied van culturele, historische en/of esthetische waarde ligt; dat een vergunning of een weigering van een vergunning die gebaseerd is op een onwettig bestemmingsvoorschrift van het gewestplan weliswaar vernietigd kan worden wegens

de onwettigheid van dat voorschrift zonder dat voorafgaandelijk een beroep tot nietigverklaring is ingesteld tegen die bepaling, maar die onwettigheid dan wel moet vaststaan; dat verzoeker in casu de schending aanvoert van de artikelen 9 en 12 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, en van twee bepalingen van de OPS, die niet van toepassing zijn op het gewestplan dat goedgekeurd is bij het koninklijk besluit van 28 november 1979; dat artikel 9 van de wet van 29 maart 1962 betrekking heeft op de streekplannen en niet op de gewestplannen, terwijl artikel 12 van dezelfde wet de inhoud bepaalt van het gewestplan, en de plaats ervan in de hiërarchie van de plannen; dat in de uiteenzetting van het middel niet wordt aangetoond in welk opzicht die bepalingen geschonden zouden kunnen zijn; dat verzoeker eigenlijk de bestemming van het goed als GCHEW betwist, door te stellen dat deze "geenszins gemotiveerd is" en "evenmin gepreciseerd is wat de waarde is van het goed"; dat hij daarbij niet aangeeft waarom de genoemde bestemming uitdrukkelijk gemotiveerd zou moeten worden, en evenmin aantoont dat er sprake is van een kennelijke dwaling omtrent de beoordeling; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot hervatting van het geding ingediend door Jeannine DESIR, André PAUWELS en René PAUWELS wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van Jeannine DESIR, André PAUWELS en René PAUWELS.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, op eenendertig mei tweeduizend vijf door:

de Hr.	HANOTIAU,	kamervoorzitter,
Mevr.	GUFFENS,	staatsraad,
de Hr.	DAOUT,	staatsraad,
Mevr.	MALCORPS	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Chr. MALCORPS **M. HANOTIAU**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**